

за нѣкое образцово съчиненіе (*chef-d'œuvre*), защото не е даже и съчиненіе, както тукъ и въ предисловіето си тамъ казахмы; обаче тъй ще видѣтъ, че не е и таквози, както иска да го представи Г. Славейковъ въ сравненіе съ оригинала. И тогазъ съкый съ насъ бы рекълъ: че при сичкытъ слабы мѣста, които може да има нашата драма (които слѣдователно трѣба да са сѣзирать и въ оригинала, съвѣстмъ сухъ и непонятенъ за българина по езика и формата си), и г-нь С. не трѣба да я уподобява съ *комшолука* или малкытъ вратца на бащината си къща, което не показва освѣтъ продълзлива една самонадѣянность и голѣмъ егоизмъ.

Да дума кой какъ ще, но отъ друга страна трѣба да са радваме за откритіето на тѣзи знамениты вратца, които негова милость сега пренесълъ отъ Търново тукъ въ столицата и ги окачилъ та прилепнали тъй добръ въ *Читалище* о «новытъ му книги»! Едно нѣщо обаче достосъжалително виждамы, че преправачтъ имъ прѣзъ тѣхъ са олтѣва право за *Кудуна*, дѣто понапредъ несмысленно той препращаше другы въ голѣмото си бѣшенство противъ тѣхъ..... А че нашъ Киръ Славейковъ е *былъ*, е и ще бѣде съкогы съ разстроены мозгы, не трѣба много-много доказателства за туй; самытъ му имена, които отъ малкъ періодически си е намѣгалъ, доста говорѣтъ ради неговата болѣзненна глава. Тѣй напр. Петко Рачовъ е